

Kiedy warto wybrać się z dzieckiem do psychologa?

- gdy dziecko znajduje się w tak zwanej grupie „ryzyka ciążywo–okołoporodowego” (istotne problemy w okresie ciąży lub okresie okołoporodowym),
- gdy u dziecka stwierdzono zaburzenia neurorozwojowe, zaburzenia napięcia mięśniowego wymagające rehabilitacji,
- gdy dziecko ma wadę genetyczną lub inny rodzaj niepełnosprawności,
- gdy dziecko cierpi na chorobę przewlekłą zaburzającą jego normalny rytm funkcjonowania (istotne ograniczenia związane z chorobą, liczne zabiegi, hospitalizacje),
- gdy dziecko nie osiąga przewidzianych dla danego wieku osiągnięć rozwojowych,
- gdy dziecko nie chce i nie potrafi bawić się zabawkami, unika całej grupy zabaw, bawi się bardzo krótko (oczywiście w stosunku do wieku rozwojowego),
- gdy funkcjonuje w swoim świecie i jest miernie zainteresowane otoczeniem,
- gdy ma problemy z nawiązaniem relacji społecznych – z rówieśnikami czy z osobami dorosłymi,
- gdy nie nawiązuje stosownych do wieku prób komunikacji z otoczeniem (opóźniony rozwój mowy),
- gdy małe dziecko wykazuje problemy pielęgnacyjne: trening czystości, rytm spania, problemy z jedzeniem,
- gdy wykazuje w sposób przewlekły nasilone reakcje złości, smutku, agresji, płaczu, lęku, nie potrafi radzić sobie z niepowodzeniami,
- gdy przejawia specyficzne trudności w nauce szkolnej (nauka pisania, czytania, działania matematyczne),
- gdy ma trudności w konfrontacji z wymogami szkolnymi (wagary, pogorszenie ocen, niewywiązywanie się z obowiązków, fobie szkolne),
- gdy musi poradzić sobie z trudną sytuacją, np. rozwód rodziców, śmierć kogoś bliskiego, wypadek, duża liczba zmian, która przekracza jego możliwości adaptacyjne,
- gdy demonstruje problemy wychowawcze w domu, przedszkolu, szkole,
- gdy przejawia zaburzenia odżywiania,
- gdy obserwujemy objawy uzależnienia (np. substancje psychoaktywne, ale też behawioralne, np. Komputer),
- gdy dziecko przejawia objawy psychosomatyczne (np. bóle głowy, brzucha, moczenie, nawykowe zaparcia bez uchwytniej przyczyny somatycznej).

Odrębną grupą problemów, które mogą być wskazaniem do konsultacji psychologicznej, są

specyficzne trudności młodzieży w okresie dojrzewania:

- wzmożona emocjonalność, wahania nastroju, nastroje depresyjne,
- nieakceptowanie zmian zachodzących we własnym wyglądzie,
- nasilone przejawy buntu, przeciwstawiania się autorytetom,
- problemy z określeniem rodzącej się tożsamości,
- problemy z zaburzeniami odżywiania,
- problemy związane z odkrywaniem własnej seksualności
- problemy z podejmowaniem decyzji odnośnie wyboru drogi edukacji/wyboru zawodu